

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Schiller og Bruden fra Messina

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 226. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1807_67-txt-shoot-idm183.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Det er ikke hædrende for Fædrelandets Litteratur, at saa Lidet af, hvad han qvæd* Saa saare lidet er dog ikke oversat af ham. Hans Røvere , hans Kabale og Elskov , hans Wilhelm Tell ere udkomne i dansk Oversættelse. Af hans Don Carlos have ikke mindre end tre Oversættelser været begyndte og bebudede, en fra M. C. Brun , en fra Pastor Fr. Schmidt , og en fra Hr. J. Møller , og Undertegnede har netop i disse Dage selv havt den Idee, ligeledes dermed at prøve sit Held, ligesom han med enkelte Scener af Wallenstein , og Maria Stuart , har forsøgt det. En - nok næsten færdig - Oversættelse af sidstnævnte Stykke er ydermere Undertegnede bekjæendt; ogsaa af Schillers Digte og Afhandlinger have vi ikke lidet oversat. At hans Sørgespil ikke komme paa vor Skueplads, er en anden Sag; dog torde maaskee her Skylden være dobbelt, Skuepladsens og Publicums. K. R. , og hvad han tænkte, kan læses paa vort Maal. Er maaskee Dannersproget virkelig saa snævert, at en Schillers 227Aand slet ikke kan bevæge sig i samme? Eller troe vore Forfattere stedse at have et vigtigere Hverv, end det, at lade hans Toner gienlyde i Danmarks Skove, eller frygte de, ei at blive hørte?